

[Harald Petersen.]

tidige Skattelove har i dette Land en ualmindelig Livskraft, og det har de under alle, skiftende Regeringer; det er et Særkende.

Med Hensyn til det rent faktiske ved denne Lov ligger det jo saadan, at et af Formaalene var, at den skulde bidrage til sammen med andre Bestemmelser, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard nævnte, at holde Børsen i Ro under den Periode, vi nu har gennemlevet. Nu synes jeg, det er værd at notere og notere med Tilfredshed, at man denne Gang har været fri for hele den Gulschmentalitet paa den danske Børs, som var saa fremtrædende under den forrige Krig. Naar man ser paa Spekulationsomsætningen i Aarene fra 1916 til 1919, begge Aar inklusive, var der i de 4 Aar en Spekulationsomsætning paa over 20 Milliarder, det vil sige gennemsnitligt en Omsætning paa 5 Milliarder om Aaret. Det har vi været ganske fri for denne Gang, og det er kun godt det samme. Det har vel nok flere Aarsager. For det første dette, at Folk har lært noget fra forrige Krig og indtil denne; Erfaringerne er saa friske, at man har undgaaet at komme ind i noget svarende til det, man dengang var inde i. Dernæst skyldes det naturligvis de Restriktioner af forskellig Art, som er gennemført, og hvoraf denne, Forhøjelsen af Stempelsatserne, efter min Mening ikke er den vigtigste. Reguleringen af Kursudsvingene og den strammere Bælaaning af Værdipapirer, men navnlig Beskatningen af Kursgevinster er det, der har bidraget til at holde Spekulationen nede under denne Krig.

Jeg har, som sagt, ikke nogen stor Tro til, at Forhøjelsen af Stempelsatserne har betydet overmaade meget i denne Forbindelse. Derimod kan det ikke nægtes, at den kan virke ret generende for den legitime Børshandel. Den højtærede Finansminister sagde ved Forelæggelsen, at der var en lille fiskal Interesse i denne Foranstaltning; det er der ogsaa, selv om der ikke er mange Penge i den, hvad Statsregnskabet jo udviser.

Men der er et Forhold, jeg i denne Forbindelse gerne vil gøre opmærksom paa, dette nemlig, at Grundlaget for Loven faktisk er blevet forrykket gennem Aarene. Den oprindelige Lov gik ud paa at beskatte Omsætningen af Værdipapirer, naar de steg over et vist Antal Points siden Kurserne fra 31. August 1939, altsaa umiddelbart før Krigens Udbrud. Men siden den Dato er der nu forløbet 6 Aar, og adskillige, ja, man kan vel næsten sige *alle* Selskaber har i den Tid forbedret deres Status, idet der har

fundet en stærk Konsolidering Sted, hvad der nødvendigvis maa medføre ogsaa et ændret Syn paa selve Kurserne. Den bestaaende Udbyttebegrænsningslov har jo paalagt Selskaberne at henlægge betydelige Beløb til Reserverne, og dette har været medvirkende til, at mange Selskabers Egenkapital i mange Tilfælde er vokset mere end de 25 pCt., der sattes som Grænse for den forøgede Beskatning. Derfor tror jeg ikke, man i al Almindelighed kan sige, at disse Satser paa 25 og 50 Points over Kurserne fra den sidste Dag, før den sidste Krig brød ud, har noget at gøre med spekulativt oppustede Værdier i Danmark.

Jeg mener altsaa, at selve Grundlaget for denne midlertidige Lovgivning er i nogen Grad forrykket, og derfor vil jeg ud fra disse Synspunkter tillade mig at spørge, om den højtærede Finansminister kunde tænke sig — saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard nævnte det — at indføre en kortere Forlængelsesfrist; det vilde være den bedste Maade at ordne det paa. Man kunde jo ogsaa gaa den Vej, naturligvis, at rykke Sammenligningsgrundlaget, altsaa Datoen den 31. August 1939, frem, f. Eks. til Aaret 1943 eller 1944, eller maaske tage et Gennemsnit af Kursbevægelserne i de forløbne Aar. Saa meget er i hvert Fald givet, at det rimelige Udgangspunkt for denne Lovgivning er et fuldstændig andet i Dag, end dengang Loven blev gennemført.

Jeg slutter mig derfor til det ærede Medlem Hr. Korsgaard i Ønsket om, at den højtærede Finansminister kunde give Tilsagn om, at denne Lov fik en kortere Forlængelsesfrist end foreslaaet, saaledes at man i Mellemtiden kunde optage til fornyet Overvejelse enten at ændre Grundlaget for Beskatningen, hvis man vil opretholde denne Lovgivning, eller man maaske til den Tid vil mene — hvad der vel nok er det rimelige —, at de Forhold, der betingede Lovens Gennemførelse i sin Tid, nu er ændret, og at Loven derfor burde falde bort.

Jeg vil ogsaa mene, at Udløbet af Finansaaaret er det rette Tidspunkt for Lovens Udløb. Jeg maa i det hele taget i disse Spørgsmaal vedrørende midlertidige Forlængelser af Skattelove sige — det blev berørt kort under en anden Forhandling her i Dag —, at det er det bedste, at man, ogsaa for Overskuelighedens Skyld, har nogenlunde samme Udløbstider for den Slags Skattelove, der skal fornyes Gang paa Gang. Nogle vil mene, det skal være ved det Tidspunkt, da Finanslovforslaget forelægges, altsaa til Oktober. Jeg synes nu, det er mest